

Οι

ακαδημαϊκοί κύκλοι ζητούν να καταργηθεί ο όρος σχιζοφρένεια, σε μια προσπάθεια να εξαλειφθεί το στίγμα που τον συνοδεύει.

Η πρόταση αυτή παρουσιάζεται αναλυτικά σε άρθρο που δημοσιεύεται στην επιστημονική επιθεώρηση Schizophrenia Research.

Η αλλαγή της ονομασίας της ψυχικής νόσου, υποστηρίζουν οι συντάκτες, μπορεί να απαλλάξει από το στίγμα που τη συνοδεύει, να ενθαρρύνει τους πάσχοντες να αναζητήσουν βοήθεια, να διευκολύνει τη διάγνωση και να υπογραμμίσει ότι η πρόγνωση δεν είναι τόσο δυσοίωνη όσο πιστεύει ο περισσότερος κόσμος.

«Τα τελευταία χρόνια, οι ασθενείς και οι οικογένειές τους, οι ερευνητές και οι κλινικοί ιατροί αμφισβητούν τον όρο σχιζοφρένεια», αναφέρει ο Antonio Lasalvia, καθηγητής Ψυχιατρικής στο Πανεπιστήμιο της Βερόνα και ένας εκ των συντακτών του άρθρου.

«Η βιβλιογραφία, τόσο από ανατολικές όσο και από δυτικές χώρες, υποδεικνύει ότι ο όρος σχιζοφρένεια συνοδεύεται από στίγμα και κακόσημους υπαινιγμούς. Οι υπαινιγμοί αυτοί αποτελούν τροχοπέδη για την αναγνώριση του ίδιου του προβλήματος, για την αναζήτηση εξειδικευμένης θεραπείας και για την πλήρη αξιοποίηση της διαθέσιμης εξειδικευμένης φροντίδας. Έτσι, κρίνεται άχρηστος και μερικές φορές επιβλαβής.»

Ο όρος σχιζοφρένεια κατοχυρώθηκε κατά τον 20ο αιώνα και «πέρασε» σε άλλες

γλώσσες, όπως η αγγλική και η γαλλική, από τα ελληνικά. Ο σύνθετος όρος (ορθότερα σχιζοφρένεια) προέρχεται από τις λέξεις σχίζειν (=διαχωρισμός) και φρένα (=λογική, μυαλό). Ο όρος υποδεικνύει ότι τα άτομα που πάσχουν από τη συγκεκριμένη ψυχική νόσο βιώνουν μια διάσπαση της προσωπικότητάς τους και δεν διαθέτουν πλέον μια ενοποιημένη ταυτότητα.

Μελέτη του 2002 που δημοσιεύθηκε στην επιθεώρηση Schizophrenia Bulletin κατέδειξε πως η πλειονότητα των ατόμων με σχιζοφρένεια -οι οποίοι προτιμάται σήμερα να χαρακτηρίζονται ως χρήστες των υπηρεσιών ψυχικής υγείας και όχι ως ασθενείς- ανησυχούν πως οι άνθρωποι γύρω τους είναι αρνητικά προδιατεθειμένοι απέναντί τους, ενώ αρκετοί επίσης αποφεύγουν να μιλήσουν ανοιχτά για τη διάγνωση που έχουν λάβει.

Μία ακόμη μελέτη, η οποία δημοσιεύθηκε στην επιθεώρηση Psychiatric Services, εστίασε στη χρήση του όρου σχιζοφρένεια στα ειδησεογραφικά Μέσα. Διαπιστώθηκε πως ο όρος συχνά χρησιμοποιείται όχι για να περιγράψει την ψυχική νόσο αλλά ως μεταφορά για την ασυνέπεια ή τη διάσπαση του νου.

Η κατάργηση του όρου σχιζοφρένεια μπορεί επίσης να βοηθήσει στην ορθή διάκριση μεταξύ της συγκεκριμένης ψυχικής νόσου και της διασχιστικής διαταραχής της ταυτότητας, η οποία ήταν παλαιότερα γνωστή ως διαταραχή πολλαπλής προσωπικότητας, καθώς αρκετοί άνθρωποι συγχέουν τις δύο ψυχικές νόσους.

Η κατάργηση ενός παγιωμένου όρου στο πεδίο της Ψυχικής Υγείας δεν είναι κάτι το καινούργιο. Πέραν της διασχιστικής διαταραχής της ταυτότητας, και άλλα ψυχικά νοσήματα έχουν αλλάξει όνομα. Για παράδειγμα, η μανιοκατάθλιψη μετονομάστηκε διπολική διαταραχή και η νοητική υστέρηση μετονομάστηκε διανοητική και αναπτυξιακή ανεπάρκεια.

Στην Ιαπωνία έχει ήδη καταργηθεί ο όρος σχιζοφρένεια. Το 2002, προτάθηκε να αντικατασταθεί ο όρος seishin-bunretsu-byo (που σημαίνει διάσχιση του νου) με τον όρο togo-shitcho-sho (που σημαίνει σύνδρομο απορύθμισης της ενσωμάτωσης). Η αλλαγή κατοχυρώθηκε επίσημα από το Ιαπωνικό Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας το 2005.

Μερικές από τις εναλλακτικές ονομασίες που έχουν προταθεί είναι: νόσος Kraepelin-Bleuler (οι Kraepelin και Bleuler ήταν δύο από τους ειδικούς που περιέγραψαν για πρώτη φορά αναλυτικά τη σχιζοφρένεια), διαταραχή νευρο-συναισθηματικής ενσωμάτωσης (neuro-emotional integration disorder), σύνδρομο διαστρέβλωσης της πραγματικότητας πρώιμης έναρξης (youth onset conative, cognitive and reality distortion syndrome - CONCORD) ή ψύχωση.

Πηγή: onmed.gr